

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Státní veterinární správa České republiky**, se sídlem Praha 2, Slezská 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. SVS/3952/2009 ze dne 3.11.2009,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 11.11.2009 domáhal zrušení rozhodnutí Státní veterinární správy České republiky, č.j. SVS/3952/2009 ze dne 3.11.2009, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Krajské veterinární správy pro Karlovarský kraj, č.j. 2009/4491/KVSK/HYG/131P, ze dne 18.8.2009 o uložení pokuty ve výši 10.000 Kč zemědělskému podnikateli J. H., IČ: X, za správní delikt podle § 72 odst. 1 písm. g), odst. 3 písm. b) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, spočívající v porušení povinnosti chovatele dle § 40 odst. 1 písm. a), b) téhož zákona.

Správního deliktu se zemědělský podnikatel dopustil tím, že nenahlásil neprodleně výskyt konfiskátu živočišného původu ve svém hospodářství CZ 41004009 Horní Tašovice, a to kadáveru krávy s identifikačním prostředkem – ušní známkou CZ 103338941 osobě, která provádí jeho shromažďování (sběr) a přepravu (svoz), a bezpečně neuložil kadáver krávy do doby přepravy k neškodnému odstranění na vhodném místě tak, aby nedošlo ke scizení, k ohrožení zdraví lidí nebo k poškození životního prostředí.

Ze správního spisu vyplývá, že dne 10.3.2009 v 11.00 hod. za přítomnosti ředitelky KVS pro Karlovarský kraj, referentky Magistrátu města Karlovy Vary, odbor životního prostředí, dvou pracovníků Policie ČR, majitele firmy Farma Fojtov s.r.o., a dvou dalších pracovníků této firmy, byla provedena kontrola v hospodářství zemědělského podnikatele J. H., CZ 41004009 Horní Tašovice. V době příjezdu na místo se na louce přilehlé ke stavení chovatele nacházelo 16 ks živého skotu a jedna mrtvá kráva s ušní známkou CZ 103338941, která ležela na levém boku. Na pravém boku měla velký otvor v dutině břišní ohraničený posledním žebrem, bočními výrůstky bederních obratlů a pánevní kostí. Všechny vnitřnosti byly vytahány, vše bylo potřísněno obsahem střev a předžaludků.

KVS pro Karlovarský kraj toto zjištění zapsala do protokolu č. 090310-110000S41028 ze dne 10.3.2009, a pořídila fotodokumentaci. K nálezu kadáveru krávy k dotazu Policie ČR: co se stalo s tou mrtvou krávou - pan H. uvedl, „že chcipla, že byla otrávena a že ji otrávil 8. března S. arzenem“.

Kadáver krávy s ušní známkou CZ 103338941 pocházel z chovu pana H., o čemž svědčí zápis v protokolu o kontrolním zjištění ze dne 3.3.2009, č. akce 090303-120000S41026, pořízený kontrolním orgánem KVS pro Karlovarský kraj, kde jsou zapsána čísla ušních známek zvířat/skotu chovaných a dne 3.3.2009 se nacházejících na hospodářství zemědělského podnikatele J. H., CZ 41004009 Horní Tašovice.

Z písemnosti pana H. doručené KVS pro Karlovarský kraj dne 10.3.2009 je zřejmé, že k úhynu krávy CZ 103338941 došlo již dne 8.3.2009. V tomto dopise chovatel uvedl, že dne 8.3.2009 v 8.00 hod. u krávy zjistil známky nemoci – byla nafouknutá, udělal krávě do dutiny břišní trokarem díru 10 cm a následně trubičkou byla kráva vymačkávána. V 11.00 hod. jí začala jít z dršťky pěna a v čase 15.00 hod. skonala.

Výskyt předmětného kadáveru ohlásil asanačnímu podniku dne 10.3.2009 až zástupce KVS pro Karlovarský kraj.

Po zahájení správního řízení o správním deliktu byla následně rozhodnutím Krajské veterinární správy pro Karlovarský kraj, č.j. 2009/4491/KVSK/HYG/131P, ze dne 18.8.2009 chovateli uložena pokuta ve výši 10.000 Kč za správní delikt podle § 72 odst. 1 písm. g), odst. 3 písm. b) veterinárního zákona, proti kterému podal odvolání.

V odůvodnění zamítavého žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení a dále uvedl, že KVS pro Karlovarský kraj provedla u chovatele dne 10.3.2009 kontrolu, jejíž výsledky byly zaprotokolovány (protokol č. 090310-110000S41028 ze dne 10.3.2009) a současně pořídila fotodokumentaci, která se stala součástí spisu. Součástí spisu se stal současně i dopis pana H. doručený KVS pro Karlovarský kraj dne 10.3.2009, v němž pisatel uvádí, že k úhynu krávy CZ 103338941 došlo již dne 8.3.2009.

Ze sdělení Českomoravské společnosti chovatelů a.s. ze dne 30.7.2009 vyplývá, že ušní známka CZ 103338-941 byla skutečně přidělena panu H. v dubnu 2004, když mu byla přidělena Českomoravskou společností chovatelů číselná řada 103331 – 103340 941. Zvíře tohoto ušního čísla ale nebylo chovatelem přihlášeno do ústřední evidence.

Nicméně dle protokolu o kontrolním zjištění ze dne 3.3.2009, č. akce 090303-120000S41026, pořízeným kontrolním orgánem KVS pro Karlovarský kraj, kde jsou zapsána čísla ušních známek zvířat/skotu chovaných a dne 3.3.2009 se nacházejících na hospodářství zemědělského podnikatele J. H., CZ 41004009 Horní Tašovice, byla mezi těmito zvířaty i kráva s ušní známkou CZ 103338941. Žalovaný proto neměl pochybnosti o tom, že pan H. je chovatelem předmětné krávy.

Žalovaný dospěl k závěru, že KVS pro Karlovarský kraj ve vedeném správním řízení nepochybila a skutečnosti uvedené v odvolání nemohou být důvodem ke snížení uložené sankce. Při celkovém posuzování dané věci a vyměření výše pokuty postupoval správní orgán prvního stupně v souladu s veterinárním zákonem.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a uváděl, že není majitelem starší krávy s ušní známkou CZ 103338941, že původ krávy není známý.

Žalobce tvrdil, že krávu s ušní známkou CZ 103338941 krajská veterinární správa S. někde odcizila, K. ji převezl na Fojtov, tam byla přečíslovaná na H. přidělenou nepřenosnou značku odcizenou S. a pak krávu v noci K. převezl do Horních Tašovic v lednu 2008. Kráva přišla na farmu H. neznáno odkud.

Žalobce připustil, že nález předmětného kadáveru ohlásil asanačnímu podniku skutečně zástupce veterinární správy.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 7.6.2010 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 3.11.2009.

Žalobce ve své replice doručené soudu dne 16.9.2010 odmítl tvrzení žalovaného ve vyjádření k žalobě. Uvedl, že učinil několik trestních oznámení týkajících se činnosti KVS pro Karlovarský kraj, která však je pod ochranou Krajského zastupitelství v Plzni..

Městský soud v Praze rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 40 odst. 1 písm. a), b) veterinárního zákona chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty jsou povinni zajistit neškodné odstranění vedlejších živočišných produktů, které vzniknou v souvislosti s jejich činností nebo v jejich zařízení; to platí přiměřeně také pro provozovatele letišť, přístavů a jiných míst vstupu do České republiky, jde-li o dovážené živočišné produkty, popřípadě jiné veterinární zboží, zabavené v souladu s

předpisy Evropských společenství a určené k neškodnému odstranění, nebo o kuchyňské odpady z dopravních prostředků v mezinárodní přepravě. Není-li stanoveno jinak, jsou povinni

a) hlásit neprodleně výskyt vedlejších živočišných produktů osobě, která provádí jejich shromažďování (sběr) a přepravu (svoz). Ohlašovací povinnost nemá chovatel nebo osoba zacházející se živočišnými produkty, pokud se s osobou, již byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, dohodla na pravidelném (turnusovém) svozu vedlejších živočišných produktů,

b) třídit, bezpečně ukládat a podle potřeby ošetřovat vedlejší živočišné produkty do doby přepravy k neškodnému odstranění na místech, s nimiž vyslovila souhlas krajská veterinární správa, a to tak, aby nedocházelo k jejich zcizení, k ohrožení zdraví lidí a zvířat nebo k poškození životního prostředí.

Podle § 72 odst. 1 písm. g) veterinárního zákona Správní delikty právnických osob a podnikajících fyzických osob právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 39 odst. 3 a 4, § 39a odst. 2 a 3, § 40, § 41 odst. 1 až 4 nebo § 42 odst. 3 písm. a),

Podle § 72 odst. 3 písm. b) veterinárního zákona za správní delikt se uloží pokuta do 500.000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. e) až g) a o).

V inkriminované věci je nesporné, že žalobce nenahlásil nález předmětného kadáveru, když tuto skutečnost připustil ve své žalobě, nýbrž tento nález ohlásil asanačnímu podniku skutečně zástupce KVS pro Karlovarský kraj. Je tedy nesporné, že žalobce svou nečinností porušil § 40 odst. 1 písm. a), b) veterinárního zákona, když neohlásil neprodleně výskyt vedlejších živočišných produktů osobě, která provádí jejich shromažďování (sběr) a přepravu (svoz), současně porušil povinnost třídit, bezpečně ukládat a podle potřeby ošetřovat vedlejší živočišné produkty do doby přepravy k neškodnému odstranění na místech, s nimiž vyslovila souhlas krajská veterinární správa, a to tak, aby nedocházelo k jejich zcizení, k ohrožení zdraví lidí a zvířat nebo k poškození životního prostředí.

Městský soud v Praze se proto dále zabýval otázkou vlastnictví krávy s ušní známkou CZ 103338941.

Ze správního spisu soud zjistil, že Českomoravská společnost chovatelů a.s., se sídlem Hradištko, k žádosti KVS pro Karlovarský kraj č.j. 2009/4060/KVSK ze dne 27.7.2009 sdělila dne 30.7.2009, že ušní známka CZ 103338-941 byla vydána chovateli J. H., č. hospodářství 41004009 v dubnu 2004 (přidělena číselná řada 103331 – 103340 941. Zvíře uvedeného ušního čísla nebylo ale chovatelem přihlášeno do ústřední evidence.

Ze správního spisu soud dále zjistil, že rozhodnutím Magistrátu města Karlovy Vary č.j. 1247/OŽP/09 ze dne 23.2.2009 bylo nařízeno dle § 28a odst. 1 písm. a) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zajištění a umístění 17 ks skotu ve vlastnictví pana J. H., nar. X, IČ: X, bytem H. T., do náhradní péče. Jedná se o křížené plemeno. Náhradní péče bude zajištěna osobou: Farma Fojtov s.r.o., IČ: 622 40 412. Zvířata budou navracena chovateli, pominou-li důvody k umístění do náhradní péče a zajistí-li chovatel potřebné podmínky tak, aby byl schopen plnit povinnosti dané zákonem.

Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že při kontrole dne 16.2.2009 bylo zjištěno, že chovatel svá hospodářská zvířata omezuje v příjmu potravy, v přístupu k vodě a neudrzuje v čistotě stáje pro noční ležení. Stejný stav byl i při předešlých kontrolách dne 4. a 11.12.2008.

Z rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 8 Ca 268/2008 ze dne 30. dubna 2012, kterým byla zamítnuta žaloba pana H. proti rozhodnutí České plemenářské inspekce ze dne 29.2.2008 č.j.: 364/2008-ČPI, vzal soud za prokázané, že žalobce zmařil kontrolu jeho chovu turů, o níž byl předem informován písemným oznámením i telefonicky, což nepopřel. Dne 28.1.2008 bylo se žalobcem zahájeno správní řízení oznámením č.j. 1134/2007-ČPI. K předmětnému oznámení se žalobce vyjádřil dopisem ze dne 3.2.2008, ve kterém potvrdil, že termín kontroly byl předem telefonicky dohodnut na den 18.10.2007 a že inspektoři ČPI po příjezdu požadovali podepsání nějakých dokladů, což odmítl. Žalobce nepředložil „Stájový registr skotu“ ani „Průvodní listiny skotu“. Rozhodnutím České plemenářské inspekce ze dne 29.2.2008 č.j.: 364/2008-ČPI byla žalobci podle § 27 odst. 8 písm. g) zákona č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů, uložena pokuta ve výši 3.000 Kč, neboť žalobce tím, že dne 18.10.2007 odmítl podepsat pověření ke kontrole na svém hospodářství Horní Tašvice, registrační číslo CZ41004009, vystavené ředitelkou České plemenářské inspekce Ing. Zdenkou Majzlíkovou, a nesplnil další povinnosti kontrolované osoby stanovené v § 24 odst. 10 plemenářského zákona, zmařil výkon kontroly inspekce. Svým jednáním se tak dopustil správního deliktu. Současně byla žalobci uložena povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

Z kontrolních protokolů KVS pro Karlovarský kraj jednoznačně vyplývá, že krávy žalobce byly několikrát kontrolovány, a že se v době těchto kontrol na jeho hospodářství nacházela mj. i kráva s ušní známkou CZ 103338941. Českomoravská společnost chovatelů a.s. potvrdila, že ušní známka CZ 103338941 byla vydána chovateli J. H., č. hospodářství 41004009 v dubnu 2004 (přidělena číselná řada 103331 – 103340 941).

Ze sdělení Českomoravské společnosti chovatelů a.s. ze dne 27.7.2009 potom vyplývá, že však chovatel zvíře uvedeného ušního čísla nepřihlásil do ústřední evidence. Z rozhodnutí České plemenářské inspekce ze dne 29.2.2008 je potom zřejmé, že žalobce zmařil kontrolu sjednanou na den 18.10.2007 a mj. odmítnul předložit „Stájový registr skotu“ a „Průvodní listiny skotu“.

Za těchto okolností musel soud odmítnout námitku žalobce týkající se vlastnictví krávy s ušní známkou CZ 103338941 jako neodůvodněnou. Žalobce bránil kontrolám České plemenářské inspekce, nespolupracoval s Českomoravské společnosti chovatelů, ani s KVS pro Karlovarský kraj, jeho tvrzení musel proto soud považovat za účelové.

Městský soud v Praze má za to, že správními orgány byl dostatečně zjištěn stav věci, ze kterého pak byly vyvozeny správné závěry a tudíž předmětná pokuta byla udělena po právu.

Ohledně výše pokuty a moderačního práva soudu je nutno dodat, že podle § 78 odst. 2 soudního řádu správního rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odst. 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož

vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.

Soudu pak ve smyslu uvedeného ustanovení přísluší, když takový návrh žalobce v žalobě učinil, zkoumat, zda výše uložené pokuty je zjevně nepřiměřená.

Z odůvodnění rozhodnutí, jak shora uvedeno se podávají důvody, které vedly správní orgán k uložení sankce v dané výši, tj. na samé spodní hranici sazby, která činí až 500.000 Kč.

Soud neshledal, že by v daném případě šlo o postih zjevně nepřiměřený. Je nesporné, že došlo k porušení povinnosti. Od postihu za takové jednání proto není možno (až na zjevně výjimečné případy) upustit, pakliže stát má garantovat dodržování právních předpisů. Preventivní prvek postihu chování contra legem pak spočívá nejen v tom, že samého delikventa odradí od opakování nezákonného jednání, ale i ostatní subjekty vázané týmiž povinnostmi vede k jejich řádnému plnění. Výše postihu proto obecně nemůže být tak nízká, že by tohoto preventivního účinku vůči všem ostatním naprosto pozbyla, resp. aby dokonce avizovala, že se jim takové jednání dokonce vyplatí.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. ledna 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení:

Simona Štěpinová